

Kl. 10:40

Line Barfod (EL):

Har Venstres ordfører overvejet, at det måske kunne være meget godt nogle gange at se tingene i sammenhæng, så man ikke har en strategi på et område, der modarbejder en strategi på et andet område? Hvis man nogle gange anlægger et overordnet perspektiv og ser på, hvad det egentlig er, vi har gang i rundtom, hvad det er for en masse forskellige ting, vi agerer med rundtom, og hvilken betydning det har for vores sikkerhedspolitiske vurdering, så kunne det jo godt være, at der var nogle af de her mange forskellige delstrategier, som man havde behov for at revidere set i lyset af en overordnet vurdering.

Kl. 10:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil påstå – det gælder i hvert fald i min tankegang – at når man laver en delstrategi, så har man alle andre strategier med inde i hovedet også i forvejen.

Kl. 10:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Line Barfod.

Kl. 10:41

Line Barfod (EL):

Så forstår jeg ikke helt, hvordan det hænger sammen. Vi har og har i mange år haft en overordnet strategi om, at vi går ind for at skabe fred i verden ved at sikre, at man finder forhandlingsløsninger, ved at parterne skal sætte sig ned og snakke sammen, ved at bygge det på demokrati og fremme af menneskerettighederne osv. Men hvordan hænger det så sammen med, at vi er gået ind og har støttet opbygningen af terrorlister, hvor vi siger, at der er nogle af dem, der er parter i konflikter, som man overhovedet ikke må snakke med? Hvordan passer de to strategier sammen, vil jeg spørge hr. Karsten Nonbo?

Kl. 10:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 10:41

Karsten Nonbo (V):

Det kræver vist en længere udredning, men det overordnede er, at man ikke laver nogen strategier, uden at man tager mange andre parametre med i disse strategier. Så er der nogle ting, der er modstridende, og så må man vælge, hvilken del man satser på.

Kl. 10:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere bemærkninger. Næste ordfører er fru Mette Gjerskov.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Mette Gjerskov (S):

Tak. Det Radikale Venstre sætter vores sikkerhedspolitik til debat, og det gør de med rette. Sikkerhedspolitik er jo ikke blot et spørgsmål om vores militære udfordringer, nej, den skal jo ses i et bredere perspektiv. Hvad med olieprisen? Hvad betyder den for sikkerhedspolitikken? Energiforsyningen, klimaforandringerne, fødevarekrisen, den finansielle krise – masser af ting har indflydelse på sikkerhedspolitikken.

Beslutningsforslaget er baseret på anbefalingerne i en rapport fra DIMS. Vi diskuterer jo ikke politik på den måde. For en socialdemokrat er det tankevækkende læsning, for her kigges vi folketingspolitikere i kortene. Rapporten stiller spørgsmålene: Er Folketinget et kompetent parlament i sikkerhedspolitiske spørgsmål? Har vi indrettet os sådan, at der er en tilstrækkelig demokratisk kontrol, inddragelse og debat om Danmarks sikkerhedspolitiske beslutninger og strategier? Og svaret i denne rapport er et rungende nej – eller sagt måske lidt mere diplomatisk: Der er plads til forbedringer. Folketingets beslutninger er i alt for høj grad baseret på de informationer, der kommer fra regeringen og embedsværket, og som en anonym politiker fra et regeringsbærende parti har udtalt til rapportens forfattere: Jeg ville ikke stole på embedsværket, hvis jeg var i opposition.

Jeg vil ikke – og det vil jeg gerne sige, selv om jeg citerer fra rapporten – mistænkeliggøre hårdtarbejdende regeringsmedlemmer og embedsmænd, men må blot konstatere, at en forudsætning for parlamentarisk kontrol er dialog og debat, og det forudsætter uafhængig og koordineret information.

Vi kan jo godt diskutere, hvorfor vi står, hvor vi står. Er det, fordi regeringen med et snævert flertal valgte at føre blokpolitikken over på det sikkerhedspolitiske område, fordi regeringen valgte at gå i krig i Irak trods et meget stort mindretal, som var imod? Jeg vil i hvert fald sige det sådan, at det ikke har gavnet samarbejds-klimaet, at vi som socialdemokrater først føler os løjet ind i en krig og dernæst løjet ud igen, og at vi ikke engang efterfølgende har kunnet få en tilbunds-gående undersøgelse og parlamentarisk debat om hele grundlaget for krigsindsatsen.